

nije na sebe osvrnuo kada sam čini ono što kod drugog pobija, a uspostavljaajući iste rodove građana ili nije mogao ili znao pronaći više. I ono: *a ne više radi dobra* – zašto pobijatelj pobija iako čini isto? Kad on tvori prvu državu radi onog nužnog, ne spominje ono časno prije nego sreću. Treće, zašto pobija, ako onoj zdravoj i istinskoj, ὑγιῆ καὶ ἀληθινῆ državi, koja jedva ima ono nužno i ništa drugo ne želi, ne budu potrebni ratnici? Što će joj naime susjedi oteti – siromaštvo? 5

Ono pak, kad je <Platon> u sedmoj glavi nabrojio pet vrsta države, a sam dodao šestu zovući je πολιτεία, politijom, dodaje: »Budući da nije česta, ona se skriva onima koji pokušavaju nabrojiti vrste država i koriste ih samo četiri, kao Platon u Državi;« – to je o Platonu potpuno neistinito. U osmoj knjizi *Države* on, doduše, nabraja četiri, ali loše. No, poznao je i ἐκείναις ἀνομοίους, različite od njih. Četiri su poročne, po obliku kretska i lakonska, oligarhija, demokracija i tiranija. Zatim imenuje dvije, timokraciju i aristokraciju, poslije, u devetoj knjizi, hvali prije svih kraljevinu, i zove je ἀρίστη, najboljom. Platon je, dakle, ustanovio sedam, a ne četiri oblika države; znao ih je dobro nabrojiti i u *Državniku*, a na prijašnjem je mjestu opširno pokazao kako jedna prelazi u drugu. 10 15 20

Ipak, ono što Aristotel u posljednjem poglavlju pete knjige čerupa mnogim riječima, to će sve biti od ne male važnosti da se raspravi. Kaže dakle: »U Platonovoj *Državi* Sokrat mnogo toga govori o preobrazbama, ali ipak ne govori dobro.« Dodaje pogreške: »Ne govori da je najboljoj i prvoj državi svojstveno da se mijenja.« Zatim dodaje što je tamo Platon kroz personifikaciju 25

ZA FILOZOFIJU